

SUPORT

PERIODIC POPULAR

Dia 9 de desembre de 1935

Número 1

Preu 15 cts.

COL·LABORADORS

COMPTA, ENTRE ALTRES, AMB ELS
SEGUENTS COL·LABORADORS:

L. AYMAI BAUDINA
JOAN FRONJOSA
PERE COROMINES
J. SERRA HUNTER
LLUÍS LUQUE
MIQUEL VALDÉS
PERE AZNAR
E. GRANIER-BARRERA
LLUÍS CAPDEVILA
MARTÍ ROURET
PERE ARDIACA
MANUEL GALÉS

Recordem els catalans que lluny sofreixen condemna

Els darrers dies han estat rics en Consells de Guerra. Les condemnes sumen llargs anys de presidi i reclosió que hauran de sofrir bons amics nostres. A catorze mesos dels fets d'octubre, cents d'obrers i camperols que tenen els seus éssers més volguts a Catalunya, viuen allunyats d'ella. Altres esperen llur torn.

Els sofriments morals, en tals condicions, no són pas menys que els materials; en especial els companys del fortí de Sant Cristòfol, del qual s'imposa inhabilitar-lo com a presidi per ses pèssimes condicions. Ja alguns n'han estat traslladats.

Els nostres desigs són que, esperant el moment de llur llibertat, també els que encara hi resten, siguin traslladats a uns altres llocs menys freds, menys insalubres.

S'ha parlat ja d'habilitar el Castell de Figueres; és ben clar; que habitant i posant-lo en les necessàries condicions de salubritat, l'estada, penosa sempre, es veuria al menys, endolcida per les estones en que llurs parents i amics, impossibilitats econòmicament de fer llargs viatges, allí els podrien visitar.

En aquest aspecte, caldria que els presos catalans poguessin complir condemna a Catalunya.

Molt escadusserament, només s'han organitzat viatges per dur la salutació a alguns dels presoners. A hores d'ara — ho hem llegit a "La Humanitat" — se'n projecta un altre, Magnífic. Voldríem que fossin molts els inscrits. Però, això no és suficient, ja que a la majoria dels condemnats, pertanyen a classes modestes, llurs famílies es troben impossibilitats de portar-los-hi el més petit escalf.

El que deixem transcrit, si bé hi remarcuem el sentiment que omple el cor del poble català, no és pas un clam d'almoïna, un clam de perdó.

Sabem que la lluita per assolir uns ideals noblement sentit, té les seves exigències a les quals nosaltres ens atem. Remarcuem, però, que no és allunyant els catalans de Catalunya, que es prepara el camí per a calmar els esperits.

Vingué la República del 14 d'abril i el poble de Catalunya féu sentir la seva veu i expressà la seva voluntat. A Núria es confeccionà un Estatut que contenia unes minses llibertats. No obstant euanims, els catalans, portats per un extremat sentit de prudència i lleialtat, se'l feren seu esperant rebre l'aprovació de les Corts Constituents d'Espanya. Bufaven vents de concòrdia i succeí el que va succeir. No volem ni tampoc podem, comentar-ho en aquestes ratlles.

El que si ens interessa ressaltar és que el poble de Catalunya es pronuncià categòricament en el sentit de que tots els condemnats, qualsevulga que fos la causa complirien la condemna a Catalunya. Per què doncs, no es respecta aquesta noble voluntat de tot un poble?

S'han fet diverses gestions en aquest sentit prop dels actuals governants. Fins i tot s'ha promès que serien ateses favorablement.

COMPREU SUPORT

PERE AZNAR

MILITANTS OBRERS AL FORTI DE S. CRISTOBAL

No hem pogut obtenir les fotografies de tots els 17 condemnats els noms dels quals són: Joan Barceló, Bernard Martínez, Manuel Conesa, Lluís González, Juli Maten, Lluís Portela, Josep Carrelé, Joan Ruiz, Josep Campa, Francesc Arroyo, Antoni Hernández, Albert Soler, Joan Martínez, German García i J. Pinyero

Del setmanari català "L'ora"

El règim de presó ha d'ésser més humà

Després de l'ocorregut al fortí de "San Cristóbal" que obligà al Govern a intervenir i descongestionar aquell presidi. Després de les intervencions dels diputats Santaló i Tratal al Parlament de la República sobre els casos de les presons de Pamplona i Barcelona, és d'esperar que tal com el clam popular ho reclama la huma-

nització del règim de presons no es farà esperar.

El desallotjament complet del fortí de "San Cristóbal" s'imposa. En les condicions actuals, SUPORT no pot fer altra cosa que reclamar això: Més humanitat en el règim de presó!

L'ex governen de la Generalitat davant el Tribunal de Garanties Constitucionals

Macià al Parlament de Catalunya

Copiem del diari "La Humanitat":

Heus ací l'emocionant discurs pronunciat pel President Macià en l'acte d'obertura del Parlament català, en començar la sessió solemne de la tarda del 6 de desembre del 1933:

"Em plau saludar-vos, honorables diputats de Catalunya, dintre d'aquests murs que el destí ha volgut que fossin, precisament, els mateixos que aixecà per abatre Catalunya l'usurpador de les nostres llibertats. Renascut l'esperit immortal de la nostra raça, pren possessió victoriosa d'aquesta fortalesa, per a celebrar novament les nostres Corts que dictaran lleis nostres en llengua nostra.

Sentiu l'alegria d'aquests moments! I amb ella la vostra responsabilitat i la vostra glòria. Hi ha un poble en peu al voltant vostre. Escolteu la seva vibració! Recolliu els seus anhels! Realitzeu les seves esperances! Ningú ni res no pot privar-no en aquest moment de plasmar la Catalunya aquella que, salvat la inquietud del viure el conduïxi als seus ideals.

Sou la lliure voluntat de la Pàtria. Sou, Honorables Diputats, tot Catalunya en pes. Penseu que reprendreu la història d'un poble justicier que no s'humilla. D'un poble que no volgué reis, sinó únicament prínceps, que "eren els primers entre iguals elegits per ciutadans que, de dret, eren lliures". Es d'entre iguals també que vosaltres elegireu, ací, el primer Ciutadà de Catalunya i el seu primer Govern.

S'apropa l'hora, nois de Catalunya; s'apropa l'hora, obrers intel·lectuals i obrers manuals del camp i de la ciutat; s'apropa l'hora en què aquest Parlament, format per

catalans de pensament català, dictarà lleis també catalanes i pensant en vosaltres que sou catalans.

Parlament de Catalunya, obre't de bat a bat als desigs i a les aspiracions a les il·lusions de tots els catalans i als seus purs ideals. Però en un sentit generós i en un sentit ple d'amor, vosaltres i jo des d'ací ens dirigim als ciutadans dels altres pobles que integren l'Estat espanyol. Ara que no poden creure que amb un sentit egoista nosaltres ens dirigim a ells, els diem que ara més que mai sentim un veritable goig en saludar-los; en saludar-los amb tota l'efusió de la nostra ànima, perquè nosaltres hem fet oposició als opressors, però mai als pobles que integren l'Estat espanyol.

Nosaltres els diem que desitgem que ells obtinguin les mateixes llibertats que nosaltres anem a gaudir i les diem també que estem disposats a ajudar-los, en tot el que ens sigui possible a fi que obtinguin aquestes llibertats.

Nosaltres diem també a tots els pobles del món que desitgem marxar al seu costat en tots aquests ideals de llibertat i de justícia i sobretot de pau, de pau, ja que nosaltres farem tot el que ens sigui possible per posar-nos al costat de les nacions que vulguin aquesta pau i que treballin per ella. Voldríem que la ciutat de Barcelona fos la ciutat de la pau del món i estem disposats, en la mesura que puguem, perquè així sigui.

Honor, amics meus. Honorem aquest Parlament català. Ell serà el que enclourà, a més de la legislació, a més a més d'aquestes lleis que plasmaran l'ideal del sentit de Catalunya, l'impuls de les llibertats catalanes."

Resposta del President del Parlament Català, senyor Lluís Companys.

Presidia els diputats catalans, Lluís Companys. Heus ací les paraules que adreçà a la Cambra catalana, després del discurs de Macià:

"Unes paraules només per a recollir els elogiosos conceptes emesos pel President. Són tantes les emocions que la paraula no respon al concepte. Catalunya és ací per voluntat de tots els catalans. Saludem, per tant, el nostre poble i els altres germans de tots els pobles i també la República, que és règim de llibertat, democràcia i dret, i ella, la República, trobarà amb nosaltres tot l'amor i la ferma d'una estimació segura. Són aquestes, hores de gran responsabilitat, i nosaltres ens fem capaços de la mateixa. I posarem el nostre cap i el nostre cor a l'alcària dels nostres anhels. Visca Catalunya!"

SUPORT ha passat per la Censura

Catalunya honora a Francesc Layret

Tota la setmana, però d'una manera culminant el diumenge, la Barcelona obre-ra i republicana desfilà a retre homenatge a la memòria del gran lluitador i abnegat militant de la causa obrera, Francesc Layret.

PROPAGUEU SUPORT

El poble català ha retut digne homenatge a la seva memòria i la seva tomba quedà coberta de flors, rams i corones, i desfilaren davant d'ella en interminable corrua representacions col·lectives i individuals de la Catalunya que viu i lluita, amant de les seves llibertats.

I l'homenatge s'estengué i fou retut també a Salvador Seguí, a Jaume Comp-te, a Francesc Macià, a Ferrer, a Echaurre.

LLEGIU SUPORT

El S. R. I. diposita un pomell de flors a la tomba de Francesc Layret

'SUPORT' DEMANA: INDULT!